

Uchwała nr 2/2024 z dnia 25 kwietnia 2024 r.

Komisji habilitacyjnej

**powołanej w postępowaniu w sprawie nadania dr Monice Myśliwy stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki
biologiczne**

§1

Komisja habilitacyjna w składzie: prof. dr hab. Bogdan Jackowiak – przewodniczący komisji, dr hab. Małgorzata Wrzesień – recenzent, prof. dr hab. Bożenna Czarnecka – recenzent, prof. dr hab. Lucyna Śliwa – recenzent, dr hab. Zygmunt Kącki, prof. UW – recenzent, dr hab. Edyta Sierka, prof. UŚ – członek komisji, dr hab. Agnieszka Kompała-Bąba, prof. UŚ – sekretarz komisji,

powołana uchwałą nr 1/2024 Rady Naukowej Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska, Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z dnia 19.01.2024 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.) oraz § 5 ust. 4 załącznika do uchwały nr 294 Senatu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z dnia 28 czerwca 2022 r. w przedmiocie określenia szczegółowego trybu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz sposobu wyznaczania członków komisji habilitacyjnej,

po zapoznaniu się z dokumentacją wniosku i recenzjami stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe **dr Moniki Myśliwy** zatytułowane „**Diversity and environmental variability of riparian tall herb fringe communities of the order *Convolvuletalia sepium* in Polish river valleys**” stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki biologiczne.

§2

Komisja habilitacyjna jednomyślnie wyraża **pozytywną opinię** i popiera wniosek **dr Moniki Myśliwy** o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne, uznając spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

Wynik głosowania: uprawnionych – 7 osób, obecnych – 7 osób, głosy „za poparciem wniosku” – 7, głosy „przeciw” – 0, głosy „wstrzymujące się” – 0.

§3

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§4

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Naukowej Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska, Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

§5

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

§6

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje prawo wniesienia środka odwoławczego w instancyjnym toku postępowania.

A handwritten signature in blue ink, reading "B. Jackowski", is written over a horizontal dotted line.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej
prof. dr hab. Bogdan Jackowski

Uzasadnienie do uchwały nr 2 z dnia 25 kwietnia 2024 r. Komisji habilitacyjnej powołanej przez Radę Naukową Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach uchwałą nr 1/2024 z dnia 19 stycznia 2024 r. w celu przeprowadzenia postępowania o nadanie dr Monice Myśliwy stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne.

1. Przebieg postępowania

W dniu **27 września 2023 r.** dr **Monika Myśliwy** złożyła do Rady Doskonałości Naukowej wnioski o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne i wskazała jako swoje osiągnięcie naukowe monografię naukową wydaną w języku angielskim pt. **„Diversity and environmental variability of riparian tall herb fringe communities of the order *Convolvuletalia sepium* in Polish river valleys”**.

Pismem z dnia **11 października 2023 r.** Rada Doskonałości Naukowej przekazała Rektorowi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach dokumentację w sprawie wniosku, którego procedowanie przyjęto decyzją Rady Naukowej Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w dniu **17.11.2023 r.**

Następnie, w dniu **19 grudnia 2023 r.** Rada Doskonałości Naukowej dokonała wyznaczenia części składu Komisji habilitacyjnej, a w dniu **19 stycznia 2024 r.** Rada Naukowa Instytutu Biologii, Biotechnologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach podjęła uchwałę w sprawie powołania Komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w składzie:

1. Przewodniczący komisji: prof. dr hab. Bogdan Jackowiak – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
2. Recenzentka: dr hab. Małgorzata Wrzesień – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
3. Recenzentka: prof. dr hab. Bożenna Czarnecka – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
4. Recenzentka: prof. dr hab. Lucyna Śliwa – Instytut Botaniki im. Władysława Szafera PAN,
5. Recenzent dr hab. Zygmunt Kącki, prof. UWr – Uniwersytet Wrocławski,
6. Członek komisji: dr hab. Edyta Sierka, prof. UŚ – Uniwersytet Śląski w Katowicach,

7. Sekretarz komisji: dr hab. Agnieszka Kompała-Bąba, prof. UŚ – Uniwersytet Śląski w Katowicach.

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej odbyło się w dniu **25 kwietnia 2024** r. w formie wideokonferencji (z wykorzystaniem platformy MS Teams z jednoczesnym przekazem dźwięku i obrazu). W posiedzeniu, które przebiegało bez zakłóceń wzięli udział wszyscy członkowie Komisji.

2. Ocena formalna dokumentów

Do wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monika Myśliwy załączyła następujące dokumenty:

Załącznik 1. Dane wnioskodawcy (w języku polskim i angielskim),

Załącznik 2. Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora,

Załącznik 3. Autoreferat (w języku polskim i angielskim),

Załącznik 4. Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny,

Załącznik 5. Monografię naukową wskazaną jako osiągnięcie.

Komisja stwierdziła, że przedłożona do oceny dokumentacja została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), jest kompletna, poprawnie opracowana i wystarczająca do dokonania oceny.

Podstawą przygotowania uchwały wraz z uzasadnieniem były eksperckie oceny dokonane przez powołanych Recenzentów oraz opinie pozostałych członków Komisji habilitacyjnej.

3. Sylwetka Habilitantki

Dr Monika Myśliwy jest absolwentką Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie uzyskała tytuł magistra biologii w 1996 roku. W roku 2004 uzyskała stopień doktora nauk biologicznych za rozprawę „*Flora roślin naczyniowych Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego w warunkach antropogenicznych przemian środowiska przyrodniczego*”. Promotorem pracy magisterskiej i wyróżnionej pracy doktorskiej był prof. dr hab. Marian Ciaciura. Po obronie doktoratu została zatrudniona od 2005 r. do 2019 r. na stanowisku adiunkta w Katedrze Taksonomii Roślin i Fitogeografii, Wydziału Nauk Przyrodniczych, Uniwersytetu Szczecińskiego. Od 2019 r. pracuje w Instytucie Nauk o Morzu

i Środowisku, Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie kontynuuje wieloaspektową działalność naukową i dydaktyczną.

W latach 2008-2018 odbyła kilka krótkoterminowych staży lub konsultacji naukowych, m.in. w ośrodkach zagranicznych (Uniwersytet w Czarnogórze) i krajowych (Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Łódzki). Kontakty zagraniczne pomogły jej wzbogacić warsztat naukowy, a także zainicjować współpracę z międzynarodowymi zespołami badawczymi, która zaowocowała wspólnymi publikacjami naukowymi.

4. Ocena osiągnięcia naukowego zatytułowanego „Diversity and environmental variability of riparian tall herb fringe communities of the order *Convolvuletalia sepium* in Polish river valleys”. Monographiae Botanicae 108: 1-129. Polskie Towarzystwo Botaniczne, Wrocław. <https://doi.org/10.5586/mb.2019.001>.

Praca monograficzna dr Moniki Myśliwy stanowi oryginalne opracowanie nadrzecznych okrajków rzędu *Convolvuletalia sepium* - jednej z najsłabiej poznanych grup roślinności nitrofilnej, o złożonej strukturze. Obejmuje ona zagadnienia syntaksonomiczne oraz bardzo słabo poznane różnice w warunkach siedliskowych pomiędzy poszczególnymi grupami badanych ziołorośli. W tej obszernej monografii Kandydatka opisała szczegółowo zróżnicowanie, geografię i wymagania siedliskowe bardzo bogatej grupy zbiorowisk roślinnych. Na uwagę zasługuje fakt, że roślinność ta ze względu na kompleksowość, niewielką powierzchnię zajmowanych płatów, pozostających w kontakcie z innymi typami roślinności oraz dużą zmienność składu gatunkowego, była zbadana marginalnie. Zebrane dane obejmowały zmienne hydrogeomorficzne, parametry glebowe, roślinność potencjalną i rzeczywistą oraz dominującą formę użytkowania terenu. Łącznie udokumentowano występowanie 24 jednostek roślinności na podstawie 300 zdjęć fitosocjologicznych (relevés) wykonanych w terenie klasyczną metodą Braun-Blanqueta.

Do najważniejszych osiągnięć Habilitantki zawartych w monografii zaliczyć należy:

- (1) opisanie nadrzecznej roślinności ziołoroślowej w dolinach polskich rzek, w tym dwóch nowych dla nauki podzespołów roślinnych (*Convolvulo sepium-Cuscutetum europaeae chaerophylletosum bulbosi* Myśliwy 2019 oraz *Eupatorietum cannabini cardaminetosum amarae* Myśliwy 2019) oraz charakterystyka sześciu podzespołów roślinnych niepodawanych dotąd w Polsce;
- (2) porównanie warunków siedliskowych oraz zbiorowisk ziołoroślowych wykształcających się w dolinach dużych i małych rzek, pozwalające na potwierdzenie podziału środkowoeuropejskich zbiorowisk roślinnych z rzędu *Convolvuletalia sepium* na dwa związki:

Senecionion fluviatilis (zbiorowiska nad dużymi rzekami) i *Archangelicion litoralis* (zbiorowiska nad małymi rzekami);

(3) ocena stopnia inwazji obcych gatunków roślin oraz ich wpływu na bogactwo gatunkowe zbiorowisk ziołoroślowych nad rzekami różnej wielkości;

(4) wykazanie preferencji niektórych roślin inwazyjnych względem wielkości doliny rzecznej oraz zróżnicowania krajobrazu; w wielu przypadkach gatunki obce nie zaburzały składu gatunkowego i struktury zbiorowiska, co może mieć istotne znaczenie w ochronie przyrody, szczególnie słabo rozpoznanego na niżu siedliska niżowych, nadrzecznych zbiorowisk okrajkowych (Kod: 6430-3);

(5) ocena zależności między roślinnością a szerokim spektrum czynników środowiskowych (27 zmiennych).

Prof. dr hab. Lucyna Śliwa podkreśliła, że wykazane przez Habilitantkę zależności roślinność-środowisko stanowią wzorzec do badań zbiorowisk roślinnych dolin rzecznych, a także innych. Ponadto wyniki Jej badań są kluczowe dla koniecznej rewizji syntaksonomicznej zbiorowisk wysokich ziołorośli łągowych w szerszej skali geograficznej. Recenzentka podkreśliła również, że dr Monika Myśliwy bardzo interesująco i wyczerpująco podsumowała osiągnięcia w autoreferacie na tle literatury przedmiotu i z uwzględnieniem perspektywy dalszych badań.

Dr hab. Małgorzata Wrzesień podkreśliła, że dotychczas brakowało opracowania, opartego na krytycznej analizie materiałów z obszaru Polski, ukazującego ten typ roślinności w skali ponadregionalnej. Wyniki badań Habilitantki wnoszą nową wiedzę na temat rozmieszczenia, różnorodności i warunków siedliskowych zbiorowisk ziołorośli nadrzecznych rzędu *Convolvuletalia sepium*. Ponadto stanowią one wartościowy materiał dla każdej przyszłej rewizji syntaksonomicznej tej grupy zbiorowisk w Europie. Zebrane dane mogą również służyć do opracowania modeli predykcyjnych przyszłych zmian roślinności.

Prof. dr hab. Bożenna Czarnecka podkreśliła znaczenie osiągnięcia dr Moniki Myśliwy w dobie fragmentacji siedlisk, stanowiących obecnie jedno z głównych zagrożeń dalszego istnienia wielu gatunków roślin i zwierząt, gdyż izolacja poszczególnych populacji zwiększa ryzyko ich wymierania z przyczyn demograficznych i genetycznych. Stąd też ważne jest utrzymanie wszystkich możliwych korytarzy ekologicznych wzdłuż, których możliwe jest rozprzestrzenianie się osobników i/lub propaguł, a do których niewątpliwie należą wszelkie ciekły wodne. Dr Monika Myśliwy nie tylko wykazała istotne różnice florystyczne i ekologiczne pomiędzy zbiorowiskami roślinnymi w dolinach rzek różnej wielkości, dokonała oceny stopnia inwazji przez obce gatunki roślin, ale przeprowadziła rewizję syntaksonomiczną badanej grupy

zbiorowisk, uzupełniając je o nowe jednostki. Recenzentka podkreśliła walor ponadregionalny rozprawy i aspekt praktyczny badań, ze względu na możliwość porównania flory i zbiorowisk nadrzecznych ziołorośli, ich wymagań siedliskowych i przestrzennego zróżnicowania oraz oceny wartości przyrodniczej w innych regionach kraju oraz Europy.

Dr hab. Zygmunt Kącki, prof. UW r podkreślił, iż uwzględnienie w badaniach wielu zmiennych środowiskowych oraz zaawansowanych metod statystycznych, zaowocowało kompleksowym i nowatorskim opisem roślinności okrajkowej rzek Polski. Praca stanowi kompendium wiedzy o bardzo dynamicznych i podlegających silnej antropopresji zbiorowiskach, które są objęte ochroną jako siedliska przyrodnicze w sieci Natura 2000.

Podsumowując wszyscy Recenzenci ocenili pozytywnie osiągnięcie naukowe dr Moniki Myśliwy, przedstawione jako monografia naukowa wydana przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. A (zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce* – Dz. U. 2023.742 t.j.) i uznali, że stanowi ono znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki biologiczne.

4. Pozostałe osiągnięcia naukowe i istotna aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej

Dorobek naukowy dr Moniki Myśliwy obejmuje 65 publikacji naukowych, spośród których 49 Habilitantka opublikowała po uzyskaniu stopnia doktora. Przed doktoratem Habilitantka opublikowała 4 rozdziały w monografiach, 12 artykułów w innych czasopismach naukowych spoza listy JRC oraz 5 publikacji popularnonaukowych. Wyniki badań prowadzonych po doktoracie (od 2004 roku), dr M. Myśliwy opublikowała (nie uwzględniając monografii naukowej zgłoszonej jako osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym), w formie 15 rozdziałów w monografiach, 12 artykułów w czasopismach z listy JCR, 21 artykułów w innych czasopismach naukowych. Dodatkowo prezentowała je na 11 krajowych i 12 międzynarodowych konferencjach naukowych. Dorobek publikacyjny świadczy o współpracy Habilitantki z zespołami badawczymi różnych ośrodków naukowych w Polsce.

Sumaryczna wartość IF zgodnie z rokiem publikacji wynosi 31,698, a sumaryczna liczba punktów MNIŚW za artykuły w czasopismach naukowych (zgodnie z rokiem publikacji) równa jest 923. Prace Habilitantki zostały zacytowane 85 razy (76 bez autocytowań) wg bazy Scopus, 65 razy (60 bez autocytowań) wg Web of Science oraz 182 razy wg Google Scholar (stan na

03.2024). Indeks Hirscha wynosi 6 - wg bazy Scopus, 6 - wg Web of Science oraz 7 wg Google Scholar.

Pozostałe osiągnięcia naukowe dr Moniki Myśliwy koncentrują się wokół czterech głównych obszarów badawczych:

- (1) zmienność roślin w różnych warunkach siedliskowych oraz przydatność wybranych cech morfologicznych w taksonomii roślin;
- (2) szata roślinna wybranych obszarów Pomorza Zachodniego i jej antropogeniczne przekształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem najbardziej interesujących gatunków (np. *Viscum album*, *Nasturtium officinale*, *Orobanche pallidiflora*, *Ophioglossum vulgatum*) i zbiorowisk roślinnych (murawy psammofilne, zbiorowiska klasy *Molinio-Arrhenatheretea*);
- (3) zmienność środowiskowa zespołów ziołorośli nadrzecznych (rząd *Convolvuletalia sepium* (zróżnicowanie, warunki siedliskowe, stan zachowania, wartość bioindykacyjna, zagrożenia, problemy syntaksonomiczne);
- (4) inwazyjne gatunki obce roślin: mechanizmy ich rozprzestrzeniania się, potencjał inwazyjny, relacje gatunki obce i rodzime, metody zwalczania, działania prewencyjne przez inwazją gatunków obcych geograficznie oraz rozmieszczenie nisze ekologicznych w aspekcie zmian klimatycznych. Ważnymi obiektami badawczymi w kontekście zmian klimatycznych, są dwa gatunki: *Azolla filiculoides* oraz *Impatiens capensis*. Ostatnie wyniki prac nad tym gatunkiem inwazyjnym opublikowane zostały w 2022 r. w prestiżowym czasopiśmie *Science of the Total Environment*.

Recenzenci docenili prace naukowe Habilitantki związane ze zmiennością środowiskową zespołów ziołorośli nadrzecznych oraz cennych przyrodniczo obszarów Pomorza Zachodniego, ponieważ w ostatnich latach, może nawet dwóch dekadach, zainteresowanie prowadzeniem badań fitosocjologicznych jest bardzo małe. Wykorzystując swoje wieloletnie doświadczenie dr M. Myśliwy rozszerzyła eksploracje terenowe na obszar Czarnogóry, co zaowocowało podjęciem współpracy z zespołem międzynarodowym, oraz kontynuacją badań związanych ze zróżnicowaniem ziołorośli nadrzecznych z rzędu *Convolvuletalia sepium* w Europie.

Dr Monika Myśliwy realizowała po uzyskaniu stopnia doktora 3 projekty badawcze, finansowane w drodze konkursów kolejno przez MNiSW i NCN (jako kierownik) oraz w ramach Projektu Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza, Uniwersytet Łódzki (jako wykonawca). Projekty „Rozmieszczenie, zróżnicowanie i zagrożenia zbiorowisk welonowych (*Convolvuletalia sepium*) w dolinach rzek północno-zachodniej Polski” (2008-2011) oraz „Uwarunkowania zmienności geograficznej i siedliskowej zbiorowisk welonowych (*Convolvuletalia sepium*) w Polsce oraz ich wartość bioindykacyjna” (2011-2016) pozwoliły

Habilitantce na przygotowanie monografii, stanowiącej osiągnięcie habilitacyjne. Projekt „Genetyczna struktura populacji i eksperymentalna ocena potencjału inwazyjnego niecierpka pomarańczowego *Impatiens capensis* Meerb. w Europie” jest jeszcze w toku realizacji (2022-2024).

Habilitantka odbyła kilka konsultacji/pobyków studyjnych w krajowych jednostkach naukowych (Instytut Botaniki, Uniwersytet Jagielloński; Pracownia Ekologii Roślinności, Ogród Botaniczny Uniwersytetu Wrocławskiego) oraz 3 krótkie staże naukowe (1-2 tygodniowe) na Wydziale Matematyki i Nauk Przyrodniczych w Uniwersytecie w Czarnogórze (University of Montenegro, Podgorica (2008, 2010, 2012)). Habilitantka uczestniczyła też w ekspedycji naukowej organizowanej przez Uniwersytet Łódzki (Macedonia Północna, 2022). Recenzenci podkreśli, że dzięki tym wyjazdom dr Monika Myśliwy znacząco poszerzyła wiedzę w zakresie zmienności cech i składu gatunkowego zbiorowisk roślinnych w zależności od czynników biotycznych i abiotycznych, poznała nową metodę klasyfikacji numerycznej płatów roślinnych (*Coctail classification*), pogłębiła wiedzę i zdobyła doświadczenie z zakresu wykorzystania krajowej bazy danych fitosocjologicznych (*Polish Vegetation Database*).

Prof. dr hab. Lucyna Śliwa podkreśliła również, iż Habilitantka uczestniczy w kolejnych projektach badawczych realizowanych na Uniwersytecie Łódzkim (ID-UB – projekt dotyczący *I. capensis* w Europie) oraz w projekcie KAP (Karpologiczny Atlas Polski).

Dr hab. Małgorzata Wrzesień zwróciła uwagę na fakt, iż współpraca z ośrodkiem łódzkim i warszawskim dotycząca modelowania nisz ekologicznych *Impatiens capensis* zaowocowała publikacją w czasopiśmie o wysokim IF.

Recenzenci podkreślili, iż wyjazdy (zwłaszcza pobyty w Czarnogórze) zaowocowały rozwojem współpracy i wspólnymi publikacjami, a także umożliwiły Habilitantce poszerzenie wiedzy i zbadanie zróżnicowania, fizjonomii, struktury i składu florystycznego zbiorowisk okrajkowych występujących w Czarnogórze.

Prof. dr hab. Lucyna Śliwa zwróciła uwagę na fakt, iż zebrany materiał faktograficzny pozwolił Habilitantce przygotować wspólną publikację na temat ziołorośli okrajkowych występujących w tym kraju, w tym opisać nowy zespół *Rubo sancti-Eupatorietum cannabini*.

Prof. dr hab. Bożenna Czarnecka podkreśliła również udział Habilitantki w badaniach nad zbiorowiskami klasy *Bidentetea tripartitae* oraz poznaniu roli dolin rzecznych w rozprzestrzenianiu się antropofitów. Zgromadzone wyniki były prezentowane podczas wystąpień międzynarodowych.

Dr hab. Zygmunt Kącki, prof. UW r zwrócił uwagę na fakt, iż badania prowadzone na obszarze Czarnogóry przyczyniły się do konieczności zmiany definicji siedliska Natura 2000

o kodzie 6430, aby obejmowało ono również ziołorośla nadrzeczne południowej i południowo-wschodniej Europy.

Dr Monika Myśliwy ma również udokumentowaną współpracę z Uniwersytetem w Ankarze, uczestnicząc w przygotowaniu opracowań w oparciu o posiadaną wiedzę na temat analiz numerycznych), Uniwersytetem Śląskim oraz Pomorskim Uniwersytetem Medycznym.

W podsumowaniu Recenzenci stwierdzili, iż dorobek naukowy dr Moniki Myśliwy poza osiągnięciem habilitacyjnym jest znaczny i wynika z jej istotnej aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni (instytucji naukowej), zatem Habilitantka spełnia warunki ustawowe ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce*; Dz. U. 2023.742 t.j.).

5. Dorobek dydaktyczny, popularyzatorski, organizacyjny

Dr Monika Myśliwy wykazuje się dużym zaangażowaniem prowadząc liczne i zróżnicowane zajęcia laboratoryjne i terenowe, wykłady, pracownie oraz seminaria dyplomowe dla studentów kilku kierunków studiów na Uniwersytecie Szczecińskim m.in. Biologia, Geografia, Ochrona Środowiska, Biotechnologia. Uczestniczyła w tworzeniu programów oraz nowych kierunków studiów I i II stopnia na macierzystej uczelni (Ochrona i Inżynieria Środowiska Przyrodniczego, Eksploatacja zasobów naturalnych). Wypromowała 6 prac magisterskich, 7 licencjackich oraz 2 podyplomowe. Była również recenzentką 16 manuskryptów, w większości z listy JCR, w tym międzynarodowych. Habilitantka ma również w swoim dorobku dydaktycznym wykłady i ćwiczenia z przedmiotów prowadzonych w języku angielskim w ramach programu Erasmus +.

Za szczególne osiągnięcia dydaktyczne została dwukrotnie wyróżniona Nagrodą Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego.

Dr Monika Myśliwy była również zaangażowana w komitetach organizacyjnych kilku konferencji/wydarzeń naukowych, w tym międzynarodowych.

Dr hab. Małgorzata Wrzesień podkreśliła, że Habilitantka uczestniczyła również w przygotowaniu dwóch aplikacji dotyczących zorganizowania letniej szkoły dla studentów w ramach Center for Educational Innovation (CEI) (2009, 2011).

Dr Monika Myśliwy spełnia się również na polu upowszechniania wiedzy i popularyzacji nauki na różnych poziomach edukacji szkolnej i przedszkolnej, a także wśród nauczycieli i innych grup odbiorców, w ramach Światowego Dnia Ziemi, Nocy Biologów, Wiosny

Biologów, Festiwali Ekologicznych, Festiwali Nauki, kampanii informacyjnej dotyczącej inwazyjnych gatunków obcych.

Prof. dr hab. Bożenna Czarnecka zwróciła uwagę na zaangażowanie dr Moniki Myśliwy na rzecz ochrony przyrody województwa zachodniopomorskiego i umiejętność współpracy z podmiotami zewnętrznymi.

Habilitantka uczestniczyła również w pracach organizacyjnych na Uniwersytecie Szczecińskim. Była p.o. Kierownika Katedry (10.2009-03.2011), członkiem Komisji Rekrutacyjnej kierunku Biologia; członkiem Rady Wydziału Nauk Przyrodniczych (następnie wydziału Biologii); Zespołu ds. Jakości i Programów Kształcenia dla kierunku Eksploatacja zasobów naturalnych, kierunku Ochrona Środowiska oraz Ochrona Środowiska i Inżynieria Środowiska Przyrodniczego.

Prof. dr hab. Lucyna Śliwa zwróciła uwagę na udział Habilitantki w przygotowanie Słownika Roślin Leczniczych, który ze względu na ogrom zawartych w nim informacji, może być pomocnym źródłem danych nie tylko dla osób stosujących roślinne terapie naturalne, ale również dla biologów.

Dr hab. Małgorzata Wrzesień podkreśliła również współpracę Habilitantki z otoczeniem społecznym i gospodarczym (Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Regionalna Dyrekcja Ochrony Przyrody w Szczecinie, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska) oraz Instytutem Ochrony Przyrody PAN w Krakowie, które zaowocowały opracowaniem waloryzacji obszarów cennych przyrodniczo. Ponadto Pani dr Monika Myśliwy jako lokalny ekspert przygotowała autorskie opracowania oceny stanu siedliska przyrodniczego w obszarach Natura 2000. Była również ekspertem (ds. gatunku *Azolla filiculoides*) oraz zastępcą koordynatora gatunków z rodzaju *Impatiens* (*I. capensis*, *I. glanudlifera*) realizowanych przez konsorcjum, któremu liderował Uniwersytet Śląski.

6. Wnioski końcowe

Wszyscy Recenzenci podkreślili, że dr Monika Myśliwy jest wartościowym i w pełni dojrzałym naukowcem, przygotowanym do samodzielnego projektowania oraz prowadzenia badań naukowych. Stwierdzili, że Habilitantka cały czas doskonali swój warsztat naukowy dzięki umiejętności nawiązywania współpracy z wieloma naukowcami z różnych jednostek badawczych. Dzięki szerokiej współpracy z geobotanikami, taksonomami, ze specjalistami w zakresie meteorologii, ekologii, cytologii, biochemii i zoologii mogła rozpocząć badania

interdyscyplinarne obejmujące różne poziomy organizacji: od poziomu krajobrazowego po molekularny.

Recenzenci podkreślili, że Habilitantka legitymuje się doświadczeniem w pracy dydaktyczno-organizacyjnej, jak również działalnością na rzecz środowiska przyrodniczego w regionie (popularyzacja wiedzy, opracowania o charakterze aplikacyjnym).

Komisja habilitacyjna stwierdza, że przedstawiona przez dr Monikę Myśliwy monografia, stanowiąca osiągnięcie naukowe, pozostałe osiągnięcia naukowe, jak również Jej aktywność naukowa, realizowana w dużym stopniu poza jednostką macierzystą, stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej – nauki biologiczne.

Uznając spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.) Komisja habilitacyjna wyraża pozytywną opinię i popiera wniosek o nadanie **dr Monice Myśliwy** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej
prof. dr hab. Bogdan Jackowiak

Katowice, 25 kwietnia 2024 r.